

“मीठे बच्चे- सारा कुरा कर्ममा आधारित छ । सदा ध्यान राख- मायाको अधीन भएर कुनै उल्टो कर्म नगर, जसको सजाय खानुपरोस् ।”

प्रश्न:- बाबाको नजरमा सबैभन्दा अधिक बुद्धिमान् को हो ?

उत्तर:- जसमा पवित्रताको धारणा छ ऊ नै बुद्धिमान् हो र जो पतित छ ऊ बुद्धिहीन हो । लक्ष्मी-नारायणलाई सबैभन्दा अधिक बुद्धिमान् भनिन्छ । तिमी बच्चाहरू अहिले बुद्धिमान् बनिरहेका छौ । पवित्रता नै सबैभन्दा मुख्य हो त्यसैले बाबा सावधान गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यी आँखाले धोका नदिऊन्, यसबाट सम्हाल गर । यस पुरानो दुनियाँलाई देख्दा-देख्दै पनि नदेख । नयाँ दुनियाँ स्वर्गलाई याद गर ।

ओम् शान्ति । मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूले यो त सम्झन्छन्- यस पुरानो दुनियाँमा हामी अहिले थोरै दिनका यात्री हौ । दुनियाँका मनुष्यले सम्झन्छन्- अझै ४० हजार वर्ष यहाँ रहनु छ । तिमी बच्चाहरूलाई त निश्चय छ नि । यी कुरा नभुल । यहाँ बस्दा पनि तिमी बच्चाहरूलाई भित्र गद्गद् हुनुपर्छ । यी आँखाबाट जे जति देख्छौ सबै कुरा विनाश हुनेवाला छन् । आत्मा त अविनाशी छ । हामी आत्माले ८४ जन्म लिएका छौ । अहिले बाबा आउनुभएको छ घर लिएर जानका लागि । पुरानो दुनियाँ जब पूरा हुन्छ तब बाबा आउनुहुन्छ नयाँ दुनियाँ बनाउन । नयाँ नै पुरानो, पुरानो नै नयाँ दुनियाँ कसरी हुन्छ यो तिमीहरूको बुद्धिमा छ । हामीले अनेकौं पटक चक्र लगाएका छौ । अब चक्र पूरा हुन्छ । नयाँ दुनियाँमा हामी थोरै नै देवताहरू रहन्छौ । मनुष्य हुँदैनन् । बाँकी सारा कुरा कर्ममा आधारित छ । मनुष्यले उल्टो कर्म गरे भने त त्यसले अवश्य भोग्छ । त्यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ- यस जन्ममा कुनै यस्तो पाप त गरेनौ ? यो हो पतित छी-छी रावण राज्य । यो धुन्धकारी दुनियाँ हो । अहिले बाबा तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा दिइरहनुभएको छ । अहिले तिमी भक्ति गर्दैनौ । भक्तिको अन्धकारमा धक्का खाएर आएका छौ । अहिले बाबाको हात मिलेको छ । बाबाको सहारा विना तिमी विषय वैतरणी नदीमा डुबिरहन्छौ । आधाकल्प हुन्छ नै भक्ति, ज्ञान मिल्नाले तिमी सत्ययुगी नयाँ दुनियाँमा जान्छौ । अहिले त यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग, जहाँ तिमी पतित छी-छीबाट फूल, काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ । यो कसले बनाउँछ ? बेहदका बाबाले । लौकिक बाबालाई बेहदका बाबा भनिदैन । तिमीले ब्रह्मा र विष्णुको कर्तव्यलाई पनि जानेका छौ । त्यसैले तिमीलाई कति शुद्ध नशा रहनुपर्छ । मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन... यो सबै संगममा नै हुन्छ । बाबा बसेर अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- पुरानो र नयाँ दुनियाँको यो हो संगमयुग । पुकार्छन् पनि- पतितलाई पावन बनाउन आउनुहोस् । बाबाको पनि यस संगममा पार्ट चल्छ । रचयिता, डाइरेक्टर हुनुहुन्छ नि ! त्यसैले अवश्य उहाँको कुनै एक्ठिभट्टी हुनुपर्छ नि । सबैले जान्दछन् उहाँलाई मनुष्य भनिदैन । उहाँको त आफ्नो शरीर छैन । अरू सबैलाई मनुष्य वा देवता भनिन्छ । शिवबाबालाई न देवता, न मनुष्य भनिन्छ । यो त अस्थायी शरीर लोनमा लिनुभएको हो । गर्भबाट कहाँ पैदा हुनुभएको हो र ! बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, शरीर विना मैले राजयोग कसरी सिकाउन सक्छु ! भन्न त मनुष्यले म परमात्मालाई सर्वत्र हुनुहुन्छ भन्छन् तर अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- म कसरी आउँछु । अहिले तिमी राजयोग सिकिरहेका छौ । कुनै मनुष्यले त सिकाउन सक्दैन । देवताहरूले त राजयोग सिक्न सक्दैनन् । यिनीहरू यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा राजयोग सिकेर देवता बन्छन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई अथाह खुशी हुनुपर्छ- हामीले अहिले ८४ को चक्र पूरा गर्छौ । बाबा कल्प-कल्प आउनुहुन्छ, बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- यिनको धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो । श्रीकृष्ण त सत्ययुगका राजकुमार थिए । उनैले फेरि ८४ को चक्र लगाउँछन् । शिव बाबा त ८४ को चक्रमा आउनुहुन्छ । श्रीकृष्णको आत्मा नै सुन्दरबाट श्याम बन्छ, यो कुरा कसैलाई थाहा छैन । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार नै जान्दछौ । माया धेरै कडा छ । कसैलाई पनि छोड्दैन । बाबालाई सबै थाहा हुन्छ । माया गोहीले एकदम निलिदिन्छ । यी बाबाले राम्रोसँग जान्दछन् । यस्तो नसम्झ, बाबा कुनै अन्तर्यामी हुनुहुन्छ । होइन, बाबाले सबैको क्रियाकलापलाई जान्नुहुन्छ ।

समाचार त आउँछन् नि । मायाले एकदम काँचै खाइदिन्छ । यस्तो धेरै कुरा तिमी बच्चाहरूलाई थाहा हुँदैन । बाबालाई त सबै थाहा हुन्छ । मनुष्य फेरि सम्भन्छन् परमात्मा अन्तर्यामी हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म अन्तर्यामी होइन । हर एकको चलनबाट थाहा त हुन्छ नि । धेरै छी-छी चलन चल्छन् । त्यसैले बाबा घरी-घरी बच्चाहरूलाई खबरदार गर्नुहुन्छ । मायासँग सम्हाल गर्नु छ । फेरि बाबाले सम्झाए पनि बुद्धिमा बस्दैन, काम महाशत्रु हो, थाहा नै हुँदैन— म विकारमा गएको छु, यस्ता पनि हुन्छन् । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— कुनै पनि भूल आदि भयो भने साफ स्पष्ट बताइदेऊ, नछिपाऊ । नत्र भने सयगुणा पाप हुन जान्छ । त्यसपछि भित्र खाइरहन्छ । वृद्धि भइरहनेछ । एकदम गिर्छन् । बच्चाहरूलाई बाबासँग बिलकुलै सच्चा रहनु छ । नत्र भने धेरै घाटा पर्नेछ । यो त रावणको दुनियाँ हो । रावणको दुनियाँलाई हामी किन याद गर्ने ? हामी त नयाँ दुनियाँमा जानु छ । बुवाले नयाँ घर आदि बनाए भने बच्चाले सम्भन्छन्— हाम्रो लागि नयाँ घर बनिरहेको छ । खुशी हुन्छ । यो त बेहदको कुरा हो । हाम्रो लागि नयाँ दुनियाँ स्वर्ग बनिरहेको छ । अब हामी नयाँ दुनियाँमा जानेवाला छौं फेरि जति बाबालाई याद गर्छौं त्यति फूल बन्दैछौं । हामी विकारको वश भएर काँडा बनेका छौं । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— जो आउँदैनन् उनीहरू त मायाको वश भएका छन् । बाबाको पासमा छैनन् । विश्वासघाती (ट्रेटर) बनेका छन् । पुरानो दुश्मनको पासमा गएका छन् । यसरी धेरैलाई मायाले निलिदिन्छ । कति खत्तम भएर जान्छन् । धेरै राम्रा-राम्रा छन्, जसले भनेर जान्छन्— म यस्तो गर्नेछु, यो गर्नेछु । हामी त यज्ञका लागि प्राण पनि दिनका लागि तयार छौं । आज छैनन् । तिमीहरूको लडाईं छ नै मायासँग । दुनियाँमा यो कसैले जान्दैनन्— मायासँग लडाईं कसरी हुन्छ । शास्त्रमा फेरि देखाइएको छ, देवता र असुरको आपसमा लडाईं भयो । फेरि कौरव र पाण्डवको लडाईं भयो । कसैसँग सोध— यी दुई कुरा शास्त्रमा कसरी छन् ? देवताहरू त अहिंसक हुन्छन् । उनीहरू हुन्छन् नै सत्ययुगमा । उनीहरू फेरि के कलियुगमा लडाईं गर्न आउँछन् । कौरव र पाण्डवको पनि अर्थ बुझ्दैनन् । शास्त्रमा जे लेखिएको छ त्यही पढेर सुनाइरहन्छन् । बाबाले त सारा गीता पढेका छन् । जब यो ज्ञान मिल्यो तब विचार चल्थो कि गीतामा यो लडाईं आदिको कुरा के लेखेका हुन् ? कृष्ण त गीताका भगवान् होइनन् । यिनीभित्र बाबा बस्नुभएको थियो तब यिनीद्वारा त्यस गीतालाई पनि छुटाइदिनुभयो । अहिले बाबाद्वारा कति प्रकाश मिलेको छ । आत्मालाई नै प्रकाश मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ, बेहदका बाबालाई याद गर । भक्तिमा तिमी याद गर्दथ्यौ, भन्थ्यौ— हजुर आउनुभयो भने बलिहार जानेछौं । तर उहाँ कसरी आउनुहुन्छ, कसरी बलिहार जानुहुन्छ, यो कहाँ बुझ्छन् र !

अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— जस्तो बाबा हुनुहुन्छ, त्यस्तै हामी आत्मा पनि छौं । बाबाको छ अलौकिक जन्म, तिमी बच्चाहरूलाई कति राम्रोसँग पढाउनुहुन्छ । तिमी स्वयं भन्छौ— उहाँ त उही हाम्रा बाबा हुनुहुन्छ । जो कल्प-कल्प हाम्रो बाबा बन्नुहुन्छ । हामी सबै बाबा-बाबा भन्छौं । बाबा पनि बच्चा-बच्चा भन्नुहुन्छ, उहाँले नै शिक्षक रूपमा राजयोग सिकाउनुहुन्छ । तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । त्यसैले यस्तो बाबाका भनेर फेरि उही शिक्षकबाट शिक्षा पनि लिनुपर्छ । सुन्दा-सुन्दै गद्गद् हुनुपर्छ । यदि फोहोरी बन्यौ भने त्यो खुशी आउँदैन । जति टाउको दुखाए पनि, त्यो हाम्रो कुलको होइन । यहाँ मनुष्यका कति थरहरू हुन्छन् । ती सबै हुन् हदका कुराहरू । तिमीहरूको थर हेर कति ठूलो छ । ठूलो भन्दा ठूलो ग्रेट ग्रेट ग्रेन्ड फादर ब्रह्मा । उनलाई कसैले जान्दैनन् । शिवबाबालाई त सर्वव्यापी भनिदिएका छन् । ब्रह्माको बारेमा पनि कसैलाई थाहा छैन । चित्र पनि छन्— ब्रह्मा, विष्णु, शंकर । फेरि ब्रह्मालाई सूक्ष्मवतनमा लिएर गएका छन् । जीवनी केही पनि जान्दैनन् । सूक्ष्मवतनमा फेरि ब्रह्मा कहाँबाट आए ? वहाँ कसरी एडाप्ट गर्ने ? बाबाले सम्झाउनुभएको छ, यो मेरो रथ हो । धेरै जन्मको अन्त्यमा मैले यसमा प्रवेश गरेको छु । यो पुरुषोत्तम संगमयुग गीताको युग हो, जसमा पवित्रता मुख्य छ । पतितबाट पावन कसरी बन्नु छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन । साधु-सन्त आदिले कहिल्यै पनि यस्तो भन्दैनन्— देह सहित देहका सबै सम्बन्धलाई भुलेर एक म बाबालाई याद गर्नु भन्ने मायाको पाप कर्म भष्म भएर जानेछ । उनीहरूले त बाबालाई नै जान्दैनन् । गीतामा बाबाले भन्नुभएको छ, म आएर यी साधु आदिको पनि उद्धार गर्छु ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— शुरुदेखि लिएर अहिलेसम्म जति पनि आत्माहरू पार्ट खेलिरहेका छन्— सबैको यो अन्तिम जन्म हो । यिनको पनि यो अन्तिम जन्म हो । यिनी नै फेरि ब्रह्मा बनेका हुन् । सानामा गाउँलेका छोरा थिए । यिनले ८४ जन्म पूरा गरे, शुरुदेखि अन्त्यसम्म । अहिले तिमी बच्चाको बुद्धिको ताला खुलेको छ । अहिले तिमी बुद्धिमान् बन्दछौ । पहिले बुद्धिहीन थियौ । यी लक्ष्मी-नारायण हुन् बुद्धिमान् । बुद्धिहीन पतितलाई भनिन्छ । मुख्य हो पवित्रता । लेख्छन् पनि मायाले हामीलाई गिराइएको छ । आँखा विकारी बनेका छन् । बाबा त घरी-घरी सावधान गराइरहनुहुन्छ— बच्चे, कहिल्यै मायासँग हार खानु छैन । अहिले घर जानु छ । आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर । यो पुरानो दुनियाँ खत्म भयो कि भयो । हामी पावन बन्यौं भने पावन दुनियाँ पनि त चाहियो नि ! तिमी बच्चालाई नै पतितबाट पावन बन्नु छ । बाबाले त योग लगाउनुहुन्छ । बाबा पतित कहाँ बन्नुहुन्छ र जसकारण योग लगाउन परोस् । बाबा त भन्नुहुन्छ, म तिमीहरूको सेवामा उपस्थित हुन्छु । तिमीले नै माग गर्नुपर्छ नि, आएर हामी पतितलाई पावन बनाउनुहोस् । तिमीहरूले नै बोलाएका हुनाले म आएको हुँ । तिमीलाई धेरै सहज मार्ग बताउँछु— केवल मनमनाभव । भगवानुवाच हो नि । केवल कृष्णको नाम दिनाले बाबालाई सबैले भुलेका छन् । बाबा पहिला हुनुहुन्छ, कृष्ण दोस्रा । उहाँ परमधामको मालिक, उनी वैकुण्ठका मालिक । सूक्ष्म वतनमा त केही हुँदैन । सबैमा नम्बर वन हुन् कृष्ण, जसलाई सबैले प्यार गर्छन् । बाँकी त सबै पछि-पछि आउँछन् । स्वर्गमा त सबै जान पनि सक्दैनन् ।

त्यसैले तिमी मीठा-मीठा बच्चाहरूलाई हड्डी खुशी हुनुपर्छ । कति बच्चाहरू बाबाको पासमा आउँछन् जो कहिल्यै पवित्र रहँदैनन् । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— विकारमा जान्छौ फेरि बाबाको पासमा किन आउँछौ ? भन्छन्— के गर्नु, रहन सकिदैन । तर यहाँ आउँछु सायद कुनै बेला तीर लाग्न सक्छ । हजुर विना हाम्रो सद्गति कसले गर्छ, त्यसैले आएर बस्दछु । माया कति प्रबल छ । निश्चय पनि हुन्छ— बाबाले हामीलाई पतितबाट पावन फूल बनाउनुहुन्छ । तर के गर्ने फेरि पनि सत्य बोल्नाले सुध्रिउँला । हामीलाई यो निश्चय छ— हजुरले नै हामीलाई सुधार्नुहुन्छ । बाबालाई यस्ता बच्चामाथि दया आउँछ फेरि पनि यस्तो हुन्छ । नथिग न्यू । बाबा त नित्यप्रति श्रीमत दिनुहुन्छ । कसैले व्यवहारमा ल्याउँछन् पनि, यसमा बाबाले के गर्न सक्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ, सायद यसको पार्ट नै यस्तै छ । सबै त राजा-रानी बन्दैनन् । राजधानी स्थापना भइरहेको छ । राजधानीमा सबै चाहिन्छ । फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ बच्चाहरू हिम्मत नछोड । अधि जान सक्छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबासँग सदा सच्चा रहनु छ । अहिले कुनै पनि भूल भयो भने छिपाउनु छैन । आँखा कहिल्यै विकारी नहुन्— यसको सम्हाल गर्नु छ ।
- २) सदा शुद्ध नशा रहोस्— बेहदका बाबाले हामीलाई पतित छी-छीबाट फूल, काँडाबाट फूल बनाइरहनु भएको छ । अहिले हामीलाई बाबाको हात मिलेको छ, जसको सहारामा हामी विषय वैतरणी नदी पार भएर जानेछौं ।

वरदानः— पवित्र प्यारको पालनाद्वारा सबैलाई स्नेहको सूत्रमा बाँध्नेवाला मास्टर स्नेहको सागर भव

जब स्नेहको सागर र स्नेह सम्पन्न नदीहरूको मेल हुन्छ तब नदी पनि बाबा समान मास्टर स्नेहका सागर बन्दछन् त्यसैले विश्वका आत्मा स्नेहको अनुभवका कारण स्वतः समीप आउँछन् । पवित्र प्यार वा ईश्वरीय परिवारको पालनाले, चुम्बक समान स्वतः नै हरेकलाई समीप लिएर आउँछ । यो ईश्वरीय स्नेहले सबैलाई सहयोगी बनाएर अगाडि बढ्ने सूत्रमा बाँधिदिन्छ ।

स्लोगनः— संकल्प, बोली, समय, गुण र शक्तिको खजाना जम्मा गर्नुपर्छ भने यसको सहयोग मिलिरहनेछ ।